vgl. उपम्री.

- नि act. 1) anlehnen: eine Leiter ÇAT. BR. 5, 2, 1, 9. 2) etwa niederlegen: नि होर्पे। पो कुपवाचं मृधि श्रेत् RV. 1,174,7. Vgl. निश्च- पपी, निश्चेपी.
 - म्रभिति act. übergehen zu (acc.) Åpast. 2,22,4.
- उपनि 1) act. in die Nähe ziehen, an die Seite setzen: ब्रह्मैवात्तत उपनिश्चपति स्वां योनिम् Çar. Ba. 14,4,2,23. 2) med. sich anlehnen: क्विधानस्य वर्त्म Çâñkii. Ba. 9,4. Ça. 15,3,5. sich anschmiegen: गाव: म्वाससम् Çar. Ba. 3,1,2,17.
- उपनिम् sich hinausbegeben in, nach: म्रावस्तीमुपनि:म्रित्य Lalit. ed. Calc. 2, 16. fg.
- विनिम्, विनिःग्रित Sâv. 6,14 fehlerhaft für °सृत, wie MBu. 3,
 - पा, partic. ेिम्रत sich anschliessend Çıksai 3.
- परि act. umlegen, umstellen, umhängen, einfassen: einen Verschlag u. s. w. machen Çat. Br. 2, 2, 4, 11. 12, 4, 2, 1. पुर्म् 6, 3, 3, 24. सर्: 4, 6, 2, 9. 10. शालाम् 3, 1, 2, 2. दिल्पागिम् Катл. Ça. 25, 2, 2. शक्ली Çat. Br. 14, 1, 3, 26. शक्ली: Катл. Ça. 26, 3, 9. TS. 6, 1, 4, 1. 5, 6, 4. ТВа. 1, 6, 8, 6. परिश्राद्धः Çat. Br. 7, 1, 4, 12. 3, 5, 3, 9. खातेन 9, 4, 3, 9. Атт. Вг. 1, 29. Сайки. Ça. 18, 24, 18. pass.: मुर्हाद्धः परिश्राप्तः umgieb dich VS. 37, 13. Сайки. Ça. 5, 13, 7. partic. िश्रतः 1) umherstehend: पर्यामिन्क्ति द्रस्व तेन्यः परिश्रातः (= श्रन्य प्रमापतः गो umherstehend: परिता मनुष्पाः MBH. 1, 7160. 2) umgeben von (instr. oder im comp. vorangehend) Kathås. 43, 14. Bråg. P. 3, 21, 33. 24, 9. 8, 4, 9. 10, 25, 33. 36, 24. 3) n. s. bes. 4) MBH. 12, 1799 fehlerhaft für परिश्रतः, wie die ed. Bomb. liest; Âçv. Gahj. 2, 8, 16 wohl für परिश्रतः Vgl. परिन्यप fg., िश्रतः (n. auch TS. 2, 2, 2, 3, 2, 4. Br. 6, 4, 4, 19).
- संपरि act. überdecken: क्विधान (du.) Air. Ba. 2,9. श्रियेते pass. ebend. für श्रीयेते.
- प्र act. anlehnen, aufstellen: यूपम् Kith. 26,3. anfügen, anreihen: प्रेमेद्द्रिक्षं प्रशिक्षणः प्रेर. 10,76,3. partic. ° श्रित 1) (vorgeneigt) der eine rücksichtsvolle Stellung eingenommen hat; anspruchlos, bescheiden AK. 3,1,25. H. 431. an. 3,276. Med. t. 123. तमल् कीर्तिय-ट्यामि तथैव प्रश्चिता भव MBH. 13,6779. संनतः प्रश्चितो (प्रस्थितो ed. Bomb.) भूता वाक्यमर्जुनमञ्जवीत् 3,1723. त्यागिनः प्रमृतस्येक् (so beide Ausgg., = निष्ठावत् Nilak.) नोच्छित्तिर्वियते कचित् 12,351. 8358. 10898 (= श्रद्धावत् Nilak.) 13,3540 (प्रमृत beide Ausgg.). 6706. R. Gorr. 2,1,36 (९त्र). BHÅG. P. 1,5,29. 7,5,52. वाक्य MBH. 3,16002 (beide Ausgg. प्रमृत, = पुष्ठकलार्थवत् Nilak.). R. 1,12,2 (प्रमृत Scell.). 18,5. 67,25 (प्रमृत Scell.). 68,3 (९मृत Scell.). R. Gorr. 2,23,1. 3,52,21 (९मृत gedr.). प्रश्चितम् ब्रेपः: प्रावाच प्रश्चितं विनयान्वितः MBH. 1,7532. 13,6310 (प्रमृतम् ed. Calc.). BHÅG. P. 10,41,9. 2) verborgen, geheim, dunkel: श्चर्थ Sinn MBH. 1,82. Vgl. प्रश्चय fgg. und प्रश्चित.
 - ЗЧЯ act. hinstellen an (acc.) Катн. 26,3.
- संप्र, partic. ॰ ग्रित = प्रश्नित 1)ः स्थितं संप्रश्नितं दृष्ट्वा रामम् R. Gona. 2,15,4. वाका R. Schl. 2,70,11.
- प्रति, partic. ंग्रित n. so v. a. प्रतिश्रय (wie die ed. Bomb. liest)
 Obdach MBu. 13,355.

- वि act. von einander thun, öffnen (z. B. Thürflügel): स्वाध्यो वि द्विरी । शिक्ष्यपु: RV. 7,2,5. im Sinne des med.: वि यस्य ते पृथिव्या पाड़ी स्त्र्यते 3,4. med. sich auseinander bewegen, öffnen, entfalten: दार्र: RV. 4,13,6. 7,17,2. 10,70,5. VS. 29,5. ऊर्धा संस्पा सञ्जयो वि स्र्यन्ते RV. 7,78,1. विस्र्यमाणी स्नित्तिमृज्ञ्चीम् von sich ausgehen lassend 45,3. या ने ऊद्ध उंद्याती विस्र्यंति विद्यापाति हां net 10,85,17; vgl. 110,5. partic. विस्रिता गी: 1,117,1.
- सम् 1) act. zusammensügen: सं रातिभिर्वस्भिर्यज्ञमंत्र्रेत् ausstatten RV. 3,19,2. तेनात्मानं समञ्जीणात्प्रज्ञया प्रश्नभिरिन्द्रियेण Panéav. Bn. 9, 6, 7. (स व्यक्षंशतः स तैरात्मानं समग्रीणात् 14, 3, 22. 16, 12, 4. 18, 11, 1. med. sich zusammenfügen, zusammentreten, sich verbinden: दंपती AV. 6, 122, 3. 12, 3, 7. प्त्रै: 6. - 2) sich abgeben mit: वीर्पत्यस्तया तया नार्यः संप्रयत्ति नरान् MBH. 3,12868. — 3) sich an Jmd (acc.) schliessen, - unter Imdes Schutz stellen, sich zu Imd flüchten; med. MBu. 13, 340. Kam. Nitis. 11, 26. 19, 26. Kathas. 33, 118. act. M. 7, 174. MBs. 7,8215. R. 2,66,10. 9 PACU Spr. (II) 5757. MBu. 2,128. - 4) beruhen auf: न खल बिक्तपाधीनप्रीतपः संप्रयते Milatim. 15, 2. - 5) sieh an einen Ort (acc.) begeben; med. M. 2, 24. Spr. (II) 2308. act. MBH. 3, 13053. 6,705. 13,2998. 15,96. 1030. Hir. III, 147. Mark. P. 49, 35. -6) sich hingeben, greifen zu: बलां च दाद्यं संम्पास्त्र MBH. 3,10841. बा-धिर्य संश्रयेत् Spr. (II) 1811. पतं कं च न संश्रयेत् Вайс. Р. 7, 13, 7. सं-श्चित्य निकृतिमिमाम् R. 2, 39, 7. — 7) gelangen zu so v. a. theilhaftig werden: संम्यपत्येव तच्कीलम् M. 10, 60. — 8) Jmd mit Etwas heimsuchen: ताश्चत्र्यभागेन संश्रिपिष्ये R. 7, 86, 16. — partic. प्रित 1) vereinigt AV. 11, 7, 21. Air. Ba. 3, 11. पत्या लहम्या च verbunden mit Riéa-Tar. 2, 151. रातमं मैन्यं खरह घणमंत्रितम् R. 3, 31,32. 32,8. ध-मेर्सिम्रतं वचनम् R. Schl. 2,21,40. संभ्रितवत् der sich vereinigt hat mit (instr.) Çik. 88. — 2) gelehnt —, geklammert an: 朝蒙 打杆程 R. 2, 60,20. म्रनीश्चरे। बलं धर्मा द्रमं वल्लीव संभ्रिता Spr. (II) 3164. mit pass: Bed. woran man sich gelehnt —, geklammert hat: म्रनपायिनि संभ्रितहुमे गजमग्रे पतनाय वहारी Kumiras. 4,31. — 3) der sich in Jmdes Schutz oder Dienst begeben hat, Untergebener, Diener: समग्रा त्रपिणी लह्मीः कमैंकं संभ्रिता नर्म् R. 1,1,6. ohne Ergänzung M. 4,179. Jåéń. 1,157. MBu. 12, 3284. 13, 4410. R. Gore. 2, 30, 37. 5, 86, 21. Spr. (II) 1230. 1893. Riéa-Tar. 5,333. राज: Spr. (II) 634. राज (I) 3183, v. l. mit pass. Bed. unter dessen Schutz man sich gestellt hat MBH. 13,6853. — 4) haftend an, eigen: वेगसरूस्राणि संभ्रितानि तम् R. 7,23,5,17. ज़म्भिका प्राणसं-भ्रिता MBH. 5, 283. — 5) bezüglich auf, betreffend: क्रीधमात्मिन संग्रि-तम् R. 2, 10, 27. केकेयी ॰ (जल्प) 60, 14. धर्मार्थ ॰ (कथा) MBs. 1, 16. ग्र-ध्यात्म॰ (संवाद) Buig. P. 2,10,49. — 6) der sich an einen Ort begeben hat; weilend —, wohnend —, befindlich in, an, auf: ग्राम भैताप संश्वित: (st. des verbi finiti) MBH. 3, 13658. दुर्गम् Spr. 2885. 5369. (II) 4198. म्रधानम् R. Gora. 1,81,9. स्वकमाम्रमम् 3,74,2. पर्वतान् 4,37,4. उद्गिद-शम् VARAH. Ввн. S. 5, 66. विकारम् R. 2, 60, 13. वृतमूलेषु 46, 22. यद्या समुद्रमभितः संभिताः सहिता उपराः sich ergiessend in MBH. 12,10976. प्रासादवातापन ॰ Rasu. 6, 24. माउल ॰ der sich geflüchtet hat in Varin. Jogas. 2, 17 in Ind. St. 10, 169. देव्ह im Körper seinen Sitz habend MBu. 13,157. धर्षाि॰ liegend auf R. 6,18,54. रेवासंश्रितानि तीर्घानि